

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXXV. Gregorii Papae I. Ad Ioannem Episcopvm Vellitranvm.
Trium tabernarum ecclesiam suae ecclesiae vniri praecipit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

Grat. 24.
q. 4. cap. 27.
Iuo par. 5.
cap. 351.
Ioan. diac.
lib. 3. c. 31.

Et si qua se iniuste tulisse vel habere cognoscit ante iudicium, sacerdotii contemplatione restituat. Inter querelas autem multiples, Isidorus vir clarissimus a fraternitate tua frustra se excommunicatum anathematizatumque conquestus est. Quod ob quam rem factum fuerit, dum a clerico tuo, qui præsens erat, voluissimus addiscere, pro nulla alia causa, nisi pro eo quod te iniuriauerat, factum innotuit. Quæ res nos vehementer affligit. Quod si ita est, nihil te ostendis de cælestibus cogitare, sed terrenam te conuersationem habere significas, dum pro vindicta propriæ iniuriæ, quod sacris regulis prohibetur, maledictionem anathematis inuexisti. Vnde de cetero omnino esto circumspæctus atque sollicitus, & talia cuiquam pro defensione propriæ iniuriæ tuæ inferre denuo non præsumas. Nam si tale aliquid feceris, in te scias postea vindicandum.

EPISTOLA XXXV.

GREGORII PAPÆ I.

AD IOANNEM EPISCOPVM VELLITRANVM.

Trium tabernarum ecclesiam suæ ecclesiæ vniri præcipit.

Gregorius Ioanni episcopo Vellitrano.

Grat. 16.
q. 1. c. 49.
Ans. lib. 5.
c. 24. Polyc.
lib. 1. tra. 9.

POSTquam hostilis impietas diuersarum ciuitatum, ita peccatis facientibus, desolauit ecclesias, vt reparandi eas spes nulla populo deficiente remanserit; maiori valde cura constringimur, ne defunctis earum sacerdotibus reliquæ plebis nullo pastoris moderamine gubernata per inuia fidei hostis callidi rapiantur, quod absit, insidiis. Huius ergo rei sollicitudine sæpe commoti, hoc nostro sedit cordi consilium, vt vicinis eas mandarem pontificibus gubernandas. Ideoque fraternitati tuæ curam gubernationemque Trium tabernarum ecclesiæ prouidimus committendam, quam tuæ ecclesiæ aggregari vnirique necesse est: quatenus vtrarumque ecclesiarum sacerdos recte, Christo adiutore, possis existere, quæque tibi de eius patrimonio, vel cleri ordinatione, seu promotione, vigilantia ac canonica visâ fuerint cura disponere, quippe vt pontifex proprius, liberam habeas ex nostra præsentia permissione licentiam. Quapropter, frater carissime, do-

minicorum reminiscens salubriter mandatorum, ita in commissa plebis regimine lucrandisque animabus inuigila, ut ante tribunal æterni iudicis constitutus, fructum bonæ operationis, quod ad mercedem tuam pertineat, eidem redemptori nostro, in quo lætari possis, exhibeas.

EPISTOLA XXXVI.

GREGORII PAPÆ I.

AD EPISCOPOS HIBERNIÆ.

De causa trium capitulorum.

Gregorius vniuersis episcopis per Hiberniam.

SCRIPTA vestra summa cum gratulatione suscepi: sed Persecutio noxiis non prodest coram Deo. Serit in me vberior valde lætitia, si mihi de vestra contingerit reuersione gaudere. Prima itaque epistolæ vestræ frons grauem vos pati persecutionem innotuit. Quæ quidem persecutio dum non rationabiliter sustinetur, nequaquam proficit ad salutem. Nam nulli fas est retributionem præmiorum expectare pro culpa. Debetis enim scire, sicut beatus Cyprianus dixit, *quia martyrem non facit pœna, sed causa.* Dum igitur ita sit, incongruum nimis est de ea vos, quam dicitis, persecutione gloriari, per quam vos constat ad æterna præmia minime prouehi. Reducat ergo caritatem vestram tandem integritas fidei ad matrem, quæ vos generauit, ecclesiam: nulla vos animorum intentio a concordia vnitatem dissociet, nulla persuasio rependo vos a recto itinere defatiget. Nam in Synodo, in qua de tribus capitulis actum est, aperto liquet, nihil de fide conuulsum esse, vel aliquatenus immutatum: sed, sicut scitis, de quibusdam illic solummodo personis est actitatum: quarum vna, cuius scripta euidenter a rectitudine catholice fidei deuiabant, non iniuste damnata est. Quod autem scribitis quia ex illo tempore inter alias prouincias Non semper noxiis sunt quos flagellat Deus. maxime flagelletur Italia, non hoc ad eius debetis intorquere opprobrium, quoniam scriptum est: *Quem diligit Dominus, castigat: flagellat autem omnem filium quem recipit.* Si igitur ita est, ut dicitis, ex eo tempore magis dilecta est apud Deum, & modis omnibus approbata, ex quo Domini sui meruit sustinere flagella. Quia vero non ita sit quemadmodum vos in eius insultationem affirmare co-